

Kürşat İlgün

- şiirler -

Yayın Tarihi:

20.03.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması, gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması, kullanılması, dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Alpaslan Dilmen

Alpaslan Dilmen
Seni tanıyamadı bu beden
Kol kola girip yürüyemedi Nevizadeden
Söyleyemesek de şarkıları
Sallayamasak da bayrakları
Bu kalp unutamaz adını
Bırakmaz diktiğin bayrağı
İyi ki doğmuşsun sen
İyi ki varmışsın Alpaslan Dikmen

Kürşat İlgün

Aynadaki Yalnızlık

Yatmışım toprağın üzerine yalnızlığın karesini arıyorum
Ne yaprak ne kuru dallar
ne de kızıl son bahar
Ya da toprağı yırtan koca bir mantar
Hiç biri değil benim gibi
Hiç biri veremiyor benim gibi yalnızlığın pozunu.
Çokça Yağmuru çekmek istiyorum,
Damlalar birbiriyle koklaşıyor
sırılsıklam oluyor güzelim yalnızlık,
Karlari çekeyim diyorum
Onlar da hep bir arada, çok çoklar.
Üşüyor makinem zum yapmıyor mutluluğa.
Denizleri çekeyim diyor bahtsız niyetim, son bir gayretle
Biri "Deniz ve Mehtap sordular seni" diye mırıldanıyor,
Olmuyor/olmuyor kaçıyor yine güzelim yalnızlık,
Yorgunluğum parmak uçlarıma'da
Bir anda ıssız ve yapa yalnız bir kare ilişiyor gözüme
Gözlerim mutlu, makinem hazır, deklanşörüm heyecanlı,
Artık çekmek üzereyim yalnızlığın kaçak fotoğrafını
Yaklaşıyorum, yaklaşıyorum, yaklaşıyorum
Bu sefer çekiyorum yalnızlığın fotoğrafını
Onun adı Aynamdaki BEN...

Kürşat İlgün

Başı Büyüklerin Kenti

İçimden merhaba demek gerekiyor bu soğuk şehire
Her şeyiyle içimi daraltan boynumu büken bu şehre içten bir merhaba
Karanlığın Sessizliğine usulca bir merhaba
İnsanların rutin yaşamlarına
Hareketsiz yüzlere, sınırdaki yaşayan gülüşlere merhaba
Maviyi bir tek gök'te bilen düzlüklere
Suyun dayanılmaz sesini yapay şelalelerle yaşatan yüreklere merhaba
Hissetmeden yaşayanlara
Bakıp da görmeyenlere merhaba,
Usulca yaşayanlara, sınırdaki olanlara
Coşkularını zamana mahkum etmeyenlere merhaba,
Sınırsızca yaşayanlara, sınırlanmayanlara
Gülümsemekten korkmayanlara merhaba,
Bürokrasi'nin ağır bastığı sokaklara
Eylemlerin el koyduğu caddelere merhaba
Umutların kapı arkalarında döndüğü büyük binalara
Bir günde zengin olan ihalecilere,
Dün kol kola olup bu gün birbirini tanımayanlara da merhaba

Yarınlara umutla korkmadan bakanlara sıkı bir merhaba
Ekmeğini kelimelere bırakmadan taştan çıkaranlara
Dükkanını çöpçülerle açıp bekçilerle kapayanlara
Boynunu bükmeden onuruyla yaşayanlara merhaba

Atam yattığın topraklara
Başkent dediğin ovalara
Ve başkentte çarpan yüreğime Merhaba...

Kürşat İlgün

Bendeki SEN

Ne geceyi sensiz yaşıyorum
Ne de sabaha sensiz başlarım,
Ne senden öncesini hatırlarım
Ne de yarını sensiz yaşıyorum,
Ne sensiz bir adım atarım
Ne de sensiz bir lokmaya talip olurum,
Ne ciğerlerime sensiz değsin hava
Ne de ömrüm sensiz devam etsin,
Ne gelecekse seninle gelsin
Ne bitecekse seninle bitsin,
Bu canım,canınla
Bu ömrüm,ömrünle
Bu dilim,adınla dönsün
Bu adam seninle başladı seninle ÖLSÜN...

Kürşat İlgün

Biliyorsun

BİLİYORSUN

Biliyorsun sende savaşmadığını
Yanlışlarının doğrularından çok olmadığını
Biliyorsun dostlarının düşman olmayacağını
Biliyorsun içinden geçenlere güvenebileceğini
Sen

Sevilmişsindir sevmediğin kadar
Kor'da olmuşsundur, bir bardakta sel'de
Tohum da olmuşsundur çiçekte
Kaleme kağıt geceye ışık omlusundur
Yüreklere mutluluk gözlere yaş olmuşsundur
Sen

Ne olursan ol gidenin arkasından bir nokta ol
Nokta ol ki gelen adı büyük yazsın,
Ama sen
Ne merhem ol ne umut, ne destek ol nede medet
Sen sen ol, kendinde ol, içinden geçen ol, hissettiğin ol
Ne olursan ol içinde sen ol...

Kürşat İlgün

Kürşat İlgün

Bir Varmış / Bir Yokmuş

Bir boğaz var hayalimde
Yaşayamadığım gençliğim
Uğruna hayatımı heba ettiğim mutluluğum var,
Ceddimin fetih için şehadet ettiği koca şehir
Aşk diye koşarak kaçtığım tarihin mirası
Sahte yarınlar için bıraktığım adalar var gözlerimde,
Aile sandığım kalabalıklar için terk ettiğim saraylar
Bir kadın için yüz çevirdiğim İstanbul var arkamda...
.....Bir Yokmuş
Hayatımın başkentinde hayallerimle yalnızım
Elimde bolca hayal kırıklığım,hüzün var
Kendimi kandırdığım yıllar var gözlerimde,
Ne mavilik ve deniz kokusu nede Lodosun çılgın esintisi
Gözyaşı,kırgınlık,umutsuzluk var ak düşmüş saçlarımda.
Bir yanda hamurumun yoprulduğu Dadaşlar diyarı
Bir yanda ciğerlerimi vareden boğazın kokusu
Ellerimde ise BOŞ'kent'in umutsuz sokakları...

Kürşat İlgün

Bitemezsin

bu sene sen(e) ler'den sen
yanağım da dokunuşun
Bu ay aylardan sen
Dudaklarıma temel atmış adın
Bu gün günlerden sen,
Ellerimde kokun
Şu an saat beni sen geçiyor
Gözlerimde sesin çınlıyor
Benim adım sen
Her adımım da saçların
Ne yıllar ne aylar
ne günler ne de saatler biter
ne bunlar biter ne de bende kalanların
ne sen bitersin nede bende ki sen

Kürşat İlgün

Bu gün Günlerden Galatasaray

Bu gün günlerden Galatasaray,
içim içime sığmıyor düştüm yine yollara,
Ne dün umurumda ne de yarın,
Bu gün günlerden Galatasaray,
Yüreğim dolu kelimelerim bol,
Her yol sana her söz sana çıkıyor,
Her yer sarı kırmızı,
bu beden arman uğruna yine yollarında,
BU GÜN GÜNLERDEN GALATASARAY...22 Mayıs 20012 FB maçı öncesi

Kürşat İlgün

Gideceğim senden

Gideceğim bir gün ellerinden
Yaşadığın coğrafyadan yürüdüğün yollardan
Gideceğim bir gün gözlerinden, soluduğun havadan
Dilimde sen içimde şarkın da olsa
Adım adım usul usul çıkacağım kalbinden
İçimdeki sana inat gideceğim
Gideceğim benim olmadığım senlerden
Çıkacağım beni yazmadığın sayfalardan

Acı bir haykırış olacağım kulaklarını tıkayan
Damla damla gözyaşı olacağım, içine akan
Bir ürperti olacağım tüylerini diken diken yapan
Vicdanına azap içine ateş gibi düşeceğim
Gecelerine güneş, gündüzüne karanlık gibi çökeceğim
Gideceğim seni okuduğum sayfalardan
Gideceğim seni yazdığım bu coğrafyadan
Ne olursa olsun gideceğim,
Sende hiç kalmayana kadar

Kürşat İLGÜN

Kürşat İlgün

Gitmek

Bazen gitmek gerekiyormuş,
Her şeyden tüm yaşanmışlıklardan,
Adım adım istemden de olsa gitmek,
Kimine göre hızlı bana göre yavaş,
Usulca yada gümbür gümbür,
Gitmek gerekiyormuş bazen
Kal diyen çok olsa da kalamadan gitmek,
Kimseleri küstürmeden incitmeden,
Tüm sevdiklerine rağmen ağlayamadan,
Arkaya bakmadan bakamadan,
Bembeyaz örtülerle,
Hatimlerle,dualarla,
Gitmek gerekiyor bazen...

Kürşat İlgün

Gitmişsin

sanki 1000 yıl sürdü gidişin
Tek kelime edemedim
Gitme bile diyemedim
Gitmiyor gibiydin sanki
Gözlerimde yüzün
Dilimde adın
Ellerim ellerindeydi
Sen olamazdın giden
Kaç yıl oldu bilmiyorum
Aylar dolusu yıllar geçti
Hala gittiğin yerdeyim
Hala ellerin ellerimde
Hala etmedim tek kelime
Dilime değmedi başka isim
Gözüme girmedi başka yüz
Sen gittin bulutlar gibi
Koca bir karanlık bıraktın bana
O gün gittin sanmıştım bu gün anladım
Sen o gün değil
Seni unuttuğum bu gün gitmişsin

Kürşat İlgün

Haddimi Aştığım Yaştayım...

Attığım her adımda bir vuslat
Her cümlemde hedeflerim,
Pişmanlıklarım ışık saçıyor
Kızgınlıklarım düşündürüyor,
Bakmadan görür
Susarken konuşur oldum
Susamış çocuk gibi öğrenmeye aç
20'lik delikanlı gibi enerji doluyum,
Yollar yormuyor, saatler yetmiyor
Kilometreler korkutmuyor
Adım adım koşuyor
Satır satır büyüyorum,
Vav gibi geldiğim kainatta
Elif gibi dim dik yürüyorum,
Haddimi aştığım yaşta
Dünümle aynı olmayan günleri biriktiriyorum
Arkamdakilerin kıymetiyle
Yarınları düşünüyorum...

Kürşat İlgün

İlklerim

Teninde başladım kavrulmalara,
ilk nefes nefese seninle kaldım,
Dokunuşun hayat veriyordu hücrelerime
Bedenim seninle gülümsüyordu
Gecelerin uykusuzluğu sabahların mutluluğuydu,
Her yer sen kokuyor her tat da sen oluyordun,
Heyecan seninle girdi dünyama,
İlklerimdeydin sen
Sendin ilklerimin
En özelliğindin sen
Sendin yatağımdaki aşk kokusu

Kürşat İlgün

İzmir

İzmir
Doğmadığım topraklar
Adını bilmediğim sokaklar
Kendini göstermeyen içimdeki çocuk
İzmir
En değerli oyuncağım
En güzel şarkılarım
Bitmeyen sohbetlerim
Bıkmadığım yüzlerin şehri
İzmir
Gidemediğim yolların
Çekemediğim fotoğrafların
İçinden çıkamadığım hayallerin
Başlayınca bitiremediğim cümlelerin baş şehri
İzmir
En serin rüzgarlarım
En mavi denizler
En ateşli gecelerim
Ellerini tutamadığım uzak sevgilim
İzmir
Anlamlı bir çift göz gibi
Kızlarına bakıp ah çektiğim
Bakmalara doyamadığım
Gitmesen de yapamadığın şehir
İzmir
Kalp ritmini bozan
Bir anda içine dolan
Bir ömür bitmeyen nefesim
İzmir
ATAMIN işareti
Damarımın kanı
Kırmızımın Beyazı
İzmir...

Kürşat İlgün

Kestik

Yalnızmışım dost sandığım yüreklerde
Yalnızmışım ses verdiğim kulaklarda
Umut beslediğim sokaklarda
Adımı söyleyen dillerde
Bana bakan gözlerde
Sarf ettiğim kelimelerde hep yalnızmışım
Koşa koşa geldiğim işimde
Sıkı sıkı sarıldığım yarınlarımda da yalnızmışım
Yalnızlığım dünden kalmış bu güne
Yada yalnızlıkmiş oynadığımız oyunun adı
Senaryo belli,figüran belli
Mekan belli,sahne belli
Kestik diyen çıkana kadar oynarım ben bu oyunu

Kürşat İlgün

Korkuyorum...

Alışmaktan korkuyorum
Sana uzak yağmurlara
Sensiz sokaklara
Yolumu aydınlatan lambalara
Yabancı olmayan tabelalara
Korkuyorum bu havalara alışmaktan,
Rüzgarın saçlarına değmediği
Güneşin tenine vurmadığı
Adımı haykırmadığın günlere
Alışmaktan korkuyorum.
Korkuyorum sensizliğe alışmaktan
Hayallerimden ayrı düşmekten
Adımlarımdan uzaklaşmaktan
Alıştıklarımdan tel tel kopmaktan
Çocukluğumu unutmaktan korkuyorum
Soğuğa soğumaktan
Dost meclislerinde isimsiz kalmaktan
Payıma düşen ayrılıktan
Sensiz yaşlanmaktan
Korkuyorum....

Kürşat İlgün

Makinem

Makinemdeki en muhteşem kareydin sen,
Çamlar sen kokardı ben seni çekerdim,
Ağaçlar yapraklarından fon yapardı sana
Güneş ışığını senden alır
Toprak altında gururla ezilirdi
Orman sen kokardı birde makinem,
Flaşa gerek duymazdım tenin karedeyken
Dudakların deklanşör gibiydi binlerce kez değmelik
Doğa doyamazdı sana
Ben doyamazdım seni çekmeyi
Makinemdeki en muhteşem kareydin sen...

Kürşat İlgün

Mühürlüyüm

Gözyaşımla mühürledim kalbimi
Kapadım dilimi başka isimlere
Tenimde başka kavrulmalar yasak
Sussun adınla inlemeyen dudaklarım
Bakmasın seni görmeyen gözlerim
Senin olmadığı geceler bitmesin
Olmadığın bu şehire yağmasın yağmurlar
Hiç doğmasın olmadığın odalara güneş
Çekilsin İçinde sen olmayan damarlarım
Sen yoksan yarınlarımda,ne yapayım bu günü
Ne yapsın olmadığın bu bedende bu can
Senin olmadığı bu beden benimde olmamalı

Kürşat İlgün

Sen

Sen olmadan ne yapsın kalem kağıdı,
olmadığın bahçelerde kokar mı çiçekler
sen yoksan yağar mı yağmur, açar mı güneş
biter mi geceler olur mu sabahlar
sen yoksan kurur topraklar ağlar çocuklar
sensizlik olmasın bende
olmasın bu beden de
değmesin yuvama yokluğun
adinla başladığım sabahlar
gözlerinle bitirdiğim geceler bitmesin
bu şehir,
adini verdiğim sokaklar
seni çizdiğim ağaçlar
sana şiirler yazdığım bu yollar sensiz olmasın
ben Seninle başladım her şeye
Sensiz bitmesin
rabbim sensizliği nasip etmesin...

Kürşat İlgün

Sen gidince

Sen gidince utandım yaşadığıma
aldığım nefese,attığım adıma
sen gidince daha yakınım ölüme
sabahlar siyah tüm renkler koyu
Harfler eksik cümleler düşük
Sen gidince zaman düşman bana
oynamıyor yelkovan dönmüyor akrep
doğmuyor güneş başlamıyor hiç ezan
sesim buğulu gözlerim kısık
hep eksğim hep sesiz birazda bencil
dünlerde kaldım bu günsüz yarınsız
en yakınım toparak
en sıkı dostum buz tutmuş sokaklar
ANLADIM dönmeyeceksin kabrinden
göz yaşım gibi akıp gittin ellerimden,
buruk bir hava kaldı senden
üstümdeki bu koku bu yalnızlık gittiğin günden
yarınsız bu günler dünden kaldı bana
gittiğin o günden sesizlik kaldı bana
bu acı senden miras kaldı bana.....

Kürşat İlgün

Kürşat İlgün

Seni tanıyana dek

Bir yudum aşk için dolaştım yıllarca
Adım/adım ardım sevgiyi
Yılmadı nöbetçi kalbim
Tükenmedi hiç susmayan dilim
En derin hayal kırıklıklarım
Avuç dolusu yalnızlıklarım vardı
Bildiğim tek adresim
Her kesin söylediği tek adım vardı
Sadece bunlar vardı bana ait,sen gelene dek
Eksik bir ben varmışım seni görene dek
Bildiğim ne varsa azmış
Bilmediklerimde sen sen varmışsın

Kürşat İLGÜN

Kürşat İlgün

Sensiz Ben ve Bugün

parça parça şiirlerim
kırık dökük umutlarım
yarınsızdı satırlarım
gözlerim kısık
kalemim kırık
cebim yırtıktı
ışık bile farklıydı
sokaklar sanki griydi
hayat eksik akıyor
sabahlar tatsız
uyanmak mansızdı
kalbim atmıyormuş
damarlarım boşmuş sanki
hayal bile kuramıyormuşum
sen yaktun o zamanlar
ben doğmamıştım daha 21'imde
doğmamıştım seni diye bir günü görene dek
dokunmamıştım gerçek sabaha
girmemişim rengarenk sokaklara
hiç uykusuzluğun tadını almamışım
kağıda kaleme değmemişim gerçekten
kalbimi 21'imde fark etmişim sen diye atarken
damarlarımı içinden sen fışkıracakken gördüm
hayata sen gelince başladım
bu günü sen diye karşıladım
yarını sen varsın diye bekliyorum...

Kürşat İlgün

Tükendin

Bir garip tebessüm oldun bende
Adını unuttuğum yabancı bir şarkı
Anlamsız artık bakışların
Sesiz kaldı kelimelerim
İçimde dinmeyen haykırış oldun
Fırtınalar koparan havalar gibi çöktün yüreğime
Yetmiyor satırlarım sana
Zaman yetmiyor seni düşünmeye
Yoksun artık bende bittin seni yazdığım satırlarda
Tükendin artık bende tükendim bende seninle

Kürşat İLGÜN

Kürşat İlgün

Uzaktaki Ruh'a

gölüşün çamlar gibi bahar kokardı
sen bakarken çiçekler açar
renkler yeniden kendini bulurdu
sana dokunmak bahar gibiydi
önce ılık sonra sıcak
sendin belki de bahar
sen varken
kelimelerim köle olurdu dudaklarına
bakışlarının önünde eğilirdi cümlelerim
tenin çiçek bahçesiydi başımı döndüren
sana satırlar yazmak arşa değmekti
sana bakmak karanlığın bittiği andı
sendin bana deęen bahar
sendin uzak ama dilimdeki ki ruhum
sendin bahçemdeki çam kokusu

Kürşat İlgün